Poaske-aaier

Net as elk joar kwamen ale klaainkinder op eerste poaskedag bie Opa en Grootmoe in toen aaier zuiken. Zes klaainkinder haren ze al. Bartje en Martje van d'oldste zeun, Mies en Lies n twijlinkje en heur lutje bruiertje Klaas van middelste zeun en lutje Koos van jongste zeun.
t Was wel n haile drokte veur tied, mor elk keek der noar oet en veuraal noar t aaierzuiken. Wel mainste vonden haar, kreeg n pries, n lekker bord soep, mor dat kregen ale aandern ook. Doarnoa deden de pabbes n wedstried wel mainste aaier opeten kon. Opa dee nait mit, dij zat mit n segoar in haand t haile spektoakel te bekieken.

Ale poaske-aaier mozzen van te veuren wel vaarfd worden en dat deden Opa en Grootmoe aaid op zotterdagmörn. Mit nbaaident aan grode toavel as ale aaier kookt waren. En mor hopen dat der gainent stukkend gingen. Datteg aaier t was mie nog al wat.
Mor dit joar ging t wel even aans, want Grootmoe kon vaarfdeus naarns vinden. Haile zolder haar ze al overaal hoald, mor gain vaarfdeus. Nou kin je ook aaier vaarven mit spinoaziewotter, mor gruine aaier in gruin gras zuikt nait bepoald makkelk.
Grootmoe zat mit handen in t hoar en zag t haile aaierfeest al overgoan. Klaainkinder niks te zuiken en groten niks om op te eten. Mor dou wos ze road.
Din dit joar gain felkleurde aaier, mor mooie broenen, dij vilen ook goud op in t gras.
Ze pakte n grode paan oet kaast en lait aalmoal sukkeloa in t wotter smelten.En mor ruiren.
Dou t mooi smeueg was, hil ze aaier der ain veur ain deur, dou gaauw der oet om ze te loaten opdreugen. t Sukkeloa wer haard en der kwam n glad veltje om tou. Opa kwam ook even om houk van deur en zee dat t net euliekouken leken, mor doar kon Grootmoe nait om laggen. Noa n uurke haar ze put der oet en n swieneboudel op t aanrecht. Mor mit t vaarven en echte vaarf zat heur schoet der ook aaid onder.
t Wer t tied om veur t duuster d'aaier te verstoppen in toen en plekjes mozzen even weer aans wezen as verleden joar. Toen was groot genog en Grootmoe begon: onder heeg, achter n stain, in n old vogelnustje, achter regenpiep, maank n toefke mos, in n lege bloumpot en zulfs in kruikaar van toenkebouter. Dij zollen ze wel as leste vinden. Dou Opa kieken kwam snaarde dij van broene kleur, t was ais weer hail wat aans as veurgoande joaren.

Mor dou. Dij naacht gebeurde, doar gainain op rekend haar. Dij sukkeloaden aaier roken lekker zuit en doar kwamen hoaskes oet t veld op of. Dat zuit roeken zai nog veul staarker as mìnsen en t was mor even en dou kwamen ze mit ale vrunden op reuk of.
t Was helder moan en dij kon hoaskes makkelk bielichten. Zo vonden ze ale broene aaier en… slikten z'aalmoal schoon. Der bleef gain spatje op zitten, kwiel laip heur tot mondhouken oet. Dou ales op was en ze pien in t lief haren van ale zuiteghaid, zöchten ze heur veldje weer op
en slaipen gat in dag.

Dou aanderdoags klaainkinder kwamen, waren ze nait te holden, votdoadelk runden ze toen in om te zuiken. Opa en Grootmoe zeden eerst niks van heur verrazzen. Doar zollen ze gaauw genogt achter komen. Joa, en zo gebeurde t, dat d'ain noa d'aander weer in hoes kwam.
Ze konden gain aaier vinden.
Opa zee dou dat t aans was as verleden joar en dat d'aaier aalmoal zulfde donkerbroene kleur haren. Jongelu gingen vannijs noar boeten. t Is zo òflopen, dat der gain ain aai vonden is en Grootmoe hail sneu was en klaainkinder vanzulf ook. Ze het dou heur deus mit slik aaier in zulvern pepier op toavel zet en doarvan traktaaierd.

Dou t haile spul weer vot was, het Grootmoe zulf twijde poaskedag aan t aaier zuiken west en z'ook weer vonden. t Wast nait makkelk, zunder dij broene kleur.
En Opa, dij het haile week der van eten totdat e der op n duur ook liefzere van haar.

Auteur: Kunny Luchtenberg